

Скарбничка

Дитяча газета

№2 червень 2010

Давайте
ЖИТЬ
дружно!

Здравствуй! Просто не терпится познакомиться с тобой! Меня зовут Дружба Дружбона. Наверное, когда я представилась, на твоём лице появилась улыбка. Может, в голове промелькнула мысль: «Какое странное имя!» Ну, это ничего, я не обижусь. Ведь здорово, что у нас всех очень разные имена, не правда ли? А зовут меня так потому, что я очень люблю дружить. Знаешь, я уже долго живу на белом свете и много повидала на своём веку. Хочу поделиться с тобой чем-то невероятно важным: чтобы быть счастливым, нужно учиться дружить.

«Но я и так умею!» – может быть, скажешь ты.

Не торопись с ответом. Народная мудрость гласит: «Век живи, век учись». Это значит: как бы человек хорошо не разбирался в чём-то, он всё равно может научиться чему-то новому, причём в любом возрасте.

Поэтому нам с тобой и всем-всем людям нужно учиться дружить лучше и лучше!

Каждый месяц я буду рассказывать маленькие секреты, которые помогут тебе стать настоящим другом. Обсуждай их со своими родителями, бабушками и дедушками, и вообще, с кем захочешь.

Можешь писать мне письма: задавать вопросы, делиться историями о своих приключениях с друзьями, о том, как вы помирились после ссор и т.д.

И ещё кое-что очень важное: ни один секрет не принесёт тебе пользы, если ты не будешь применять его. Так что постарайся выполнять мои советы. И ты станешь замечательным другом!

Помнишь, кот Леопольд из мультика любил повторять: «Ребята, давайте жить дружно!» Но тебе нужно знать, что главный секрет дружбы можно найти для себя не в мультике, а на страницах замечательной книги Библии. Вот он: «Кто хочет иметь друзей, тот и сам должен быть дружелюбным» (Притчи 18:24). Пожалуйста, выучи его наизусть. И до новых встреч!

Бесстрашная сестренка	4
Пацюк	5
Гра «Краса характеру»	6
Старый пенёк	6
Жодя, перекусим?	7
Веселый English	9
Лісова пригода	10
Абетка	11
Сделай открытку	11

На світанку

З-за діброви на світанку
Сонце весело встає,
Кожен день всім щедро зранку
Дітям радість роздає.

Не заспи, прийди раніше
На галявину сюди,
Цілий день щоб веселіше
Було гратися тобі.

А як будеш спати зранку,
То й весь день так пропадає –
Твою радість на світанку
Сон в подушку горне.

Марія Власюк

История
одного
мальчика

5

Кузя

6

Пчелка

5

Абетка

11

БЕССТРАШНАЯ СЕСТРЕНКА

Обычно принято считать, что смелость и мужество – качества, которые нужны будущим мужчинам, нынешним мальчишкам. Но так ли это на самом деле? Позвольте мне рассказать вам одну историю о бесстрашной девочке, жившей очень давно. А вы попробуйте отгадать её имя.

У девочки и ее младшего брата была священная тайна. И эта тайна не придумана ими для игры с соседскими ребятами, это не было чем-то таким, что они решили скрыть от родителей. Чтобы случайно не разгласить тайну кому-нибудь, за пределами их дома, брат и сестра даже шепотом не переговаривались о ней на улице. Мало того, они каждый день вместе с родителями тихонечко, чтобы никто не услышал их за дверью, молились живому Небесному Богу, чтобы Он помог им бережно хранить эту тайну.

Но вот однажды девочка заметила, что мама занята каким-то необычным приготовлением. Накануне она плела корзины. Но это не было удивительным. А вот чтобы мама обливала корзинку смолой, ни девочка, ни ее братишка никогда раньше не видели. Вечером, когда братишка уснул, девочка вылезла из-под одеяла и тихонько подошла к маме. Она заметила, что мама быстро смахнула со щеки слезинку.

– Мамочка, ты плачешь?!

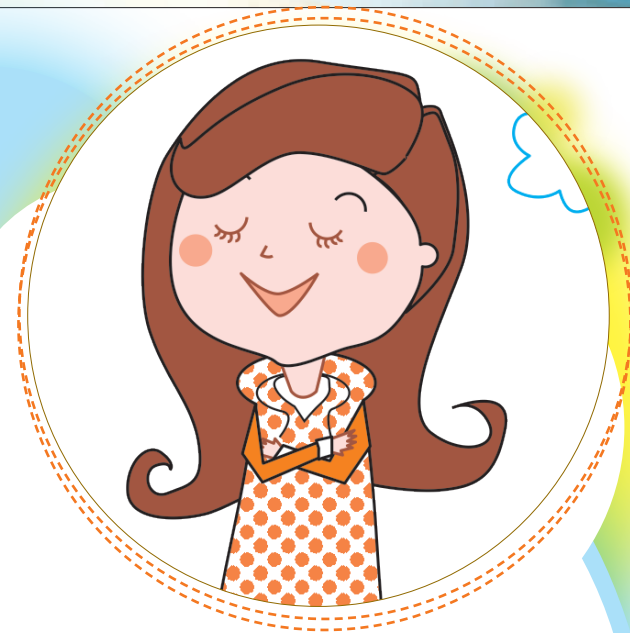
– Т-с -с. Тихе, доченька! Ты уже у меня большая, и я хочу, чтобы завтра ты выполнила очень важное мое поручение. Для этого тебе нужно ничего не бояться. Но ты не беспокойся! Наш Бог Сам поможет тебе быть бесстрашной. Давай вместе Ему помолимся!

Пока мама с дочкой в моем рассказе молятся, я хочу спросить тебя: Что ты делаешь, когда тебе страшно? Может

быть, плачешь или начинаешь дрожать от страха? А может быть, прячешься или зовешь кого-нибудь на помощь? Такое обычно случается с людьми, когда они боятся. И это неудивительно. Потому что мы так устроены. Однако живой Бог, Который хочет с нами по-настоящему подружиться, может не только быть нашим Защитником и Помощником, но и послать нам в сердце мир, который сделает с нами чудо – мы по-настоящему перестанем бояться. Кстати, вы уже отгадали, как зовут эту девочку? Если да – это здорово! Но даже если нет, все равно читайте дальше. Рано утром, еще до того, как взошло солнышко, мама разбудила свою доченьку. Девочка вспомнила о мамином очень важном поручении, быстро оделась и подошла к очагу, где мама уже готовила завтрак. Рядом стояла корзинка, которую мама накануне осмолила. А в корзинке лежала... их с братишкой «священная тайна» – маленький младший трехмесячный братик, которого сейчас им нужно было вместе с мамой отнести на речку.

Теперь, если вы когда-нибудь смотрели мультфильм из серии «Суперкнига» или читали сами Библию, то наверняка уже отгадали имя этой девочки. Ну, конечно же, это была Мариам, сестренка Аарона и Моисея. Какое же поручение ей дала мама?

Помолившись еще раз, Мариам и ее мама Иохаведа отправились со своим драгоценным грузом к реке Нил. Там мама, мысленно умоляя Бога о Его охране, опустила на воду необычный кораблик со своим крошечным сыночком. Ему грозила смертельная опасность со стороны солдат фараона, ведь фараон приказал всех маленьких мальчиков евреев бросать в Нил на съедение кро-

кодилам. Поэтому мама доверила его охране Божьих ангелов. А его сестренке Мариамь мама поручила оставаться на берегу и с молитвой наблюдать, что будет дальше. А если придется что-то предпринимать, просить у Бога мужества и мудрости.

Мариамь по совету мамы просила мужества и мудрости у Бога и бесстрашно подошла к дочери фараона, которая в это время взяла на руки ее маленького братика, вытащенного служанками из воды вместе с корзинкой. И Бог не оставил Мариамь без помощи. Ее мужество было сполна вознаграждено. Бог расположил сердце дочери фараона. На предложение девочки привести кормилицу для малыша принцесса ответила одобрительно. И вскоре уже мама (Иохаведа) с трепетом брала из рук наследницы престола свое прекрасное спасенное дитя. Мы не знаем, что было бы с Моисеем, если бы Мариамь не доверилась Богу и не проявила мужества в тот ответственный момент.

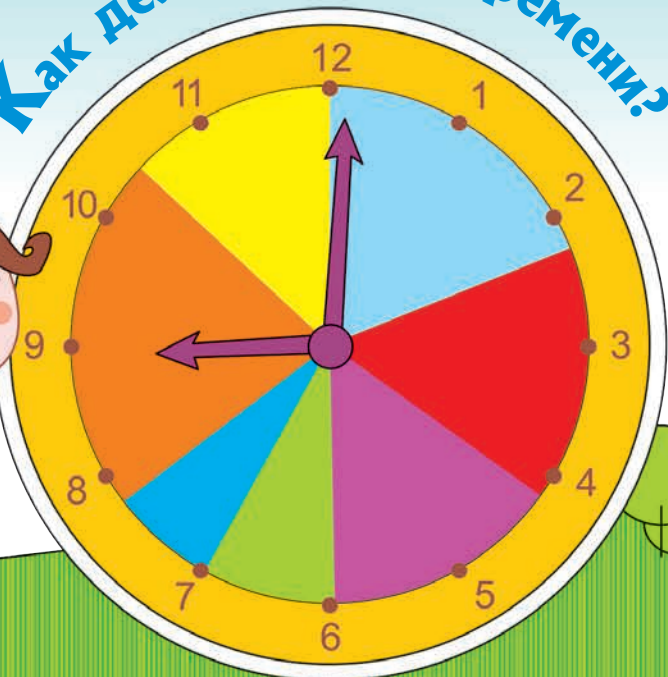
Бог и сегодня ожидает от детей и взрослых такого же доверия к Нему. И сегодня Он силен сделать бесстрашными и мальчиков, и девочек, когда им нужно выполнить что-то очень ответственное и важное – дело, одобряемое Богом и родителями. Можете убедиться в этом сами!

Если бы тебя попросили написать твой расписание дня, каким бы он был?

Может, твой график выглядел бы вот так:

9.00 подъем,
10.00 завтрак,
11.00 просмотр фильма,
13.00 обед,
14.00 компьютерные игры,
16.00 футбол,
18.00 ужин,
19.00 телепередача,
21.00 чтение,
22.00 сон.

Как дела у твоего времени?

«Вот это свобода! – можешь подумать ты. – Одни развлечения, почти ничего не нужно делать!» Но это «ничегонеделание» не приносит свободу и наслаждение. Ты в этом убедишься сам через несколько дней такой праздной жизни. Тебе станет скучно. Ты будешь ходить по комнате и думать: «Чем бы заняться? В игры я уже поиграл, телевизор посмотрел, читать не хочу, скучно жить».

Что же делать, чтобы твой день не был скучным?

Постарайся планировать его разумно. Включи в свой список помощь родителям, друзьям. Если ты вместо компьютерных игр помоешь посуду, убереешь в доме или сделаешь какое-нибудь другое полезное дело, тебе будет интереснее жить. Не веришь? Тогда проверь. В течение недели не трать время попусту, не играй в компьютерные игры и не смотри телевизор. Напиши график дел на всю неделю. Если у тебя не получается придумать полезные дела, попроси родителей помочь тебе составить график.

Пусть твой Бог тебе помогает в этом! Он обязательно поставит печать одобрения на твоём графике полезных дел.

ПАЦЮК

Валентина Трач

Сьогодні у 3-А був зірваний урок математики. А все через Сергія.

Він сьогодні ще зранку загадково усміхався, коли дивися на відмінницю Олю.

– Нарешті ми налякаємо цю задаваку, – радісно сказав Сергій своєму другові Денису.

– І яким же чином? – запитав його товариш.

– Ось, дивись, – Сергій відкрив свій ранець.

– Оце так !!! – вигукнув Денис.

З ранця на нього дивилися дві намистинки дивного милого звірятка.

– Пацюк, справжній, живий! Де взяв?

– У Сашка позичив, – сказав Сергій.

– А брат дозволив?

– Та він сьогодні прийде пізно і не дізнається.

– А можна мені його потримати? – із захопленням спитав Денис. – А він не кусається?

– Ні, він ручний, візьми потримай, – промовив Сергій і дістав пацюка з ранця.

Пацюк виявився дуже симпатичним звірятком. Він був не сірий, як його дикі родичі, а рябий. Частина мордочки була біленькою, а частина темно – сірою, плями вкривали всю його спину. У нього був рожевенький носик і біленькі вусики, які увесь час рухалися, чорненькі оченята. Увесь він був гарненьким, окрім хвоста. Хвіст у щурика сірий, лисий і довгий.

– Це Шурік, – з гордістю промовив Сергій.

Пролунав дзвоник. Сергій поклав Шуріка назад у ранець, у банку із сіном, і хлопці побігли на урок. Упродовж усього дня пацюк був дуже слухняною твариною і тихенько сидів у своїй схованці. І от настав вирішальний момент.

На уроці математики Оля, як завжди, піднімала руку, щоб розказати урок. “Теж мені, розумниця,” – подумав хлопець. “А що ти скажеш на це?” І поклав пацюка на спину Ользі, котра сиділа перед ним.

Оля відразу не звернула уваги, думаючи, що це Сергій просить списати домашнє завдання. Однак, коли вона побачила гидкого хвоста, а далі і самого Шуріка, який здивовано дивився їй у вічі, вона несамотовито заверещала. Скинула його на підлогу, а сама чомусь опинилася на парті.

– Пацюк! Пацюк! – зашуміли в класі. Хтось із дівчат теж заліз на парту.

Бідна тварина перелякано бігала під партами.

Учителька взагалі не розуміла, що діється, і безуспішно закликала до тиші.

Сергій спочатку ліг на парту і накрив голову підручником з математики. Але потім він зрозумів, що може назавжди втратити свого хвостатого друга, тому почав бігати по класі і кричати:

– Шуріку! Шуріку! Не чіпайте Шуріка!

Шуріка ловили півгодини, лише коли Сергій кинув

тваринку за пазуху, гамір ущух. Учителька чекала пояснення від Сергія.

Та пролунав дзвоник і до класу увійшов дідусь Олі, він хотів забрати її раніше з якихось причин. Побачивши заплакану Олю, він почав розпитувати, що трапилося. Онука усе розповіла.

– Ну, що, герою? – іронічно спитав дід. – Налякав дівчину? Хто там у тебе?

– Шурік, – пробурчав Сергій.

– Дай-но мені його.

Сергій дістав пацюка з-за пазухи і дав старому.

– Дивись-но, Олю, який він кумедний.

Оля перестала плакати. Запанувала тиша. Чомусь пацюка вже ніхто не боявся.

– Він у тебе ручний? – звернувся дід до Сергія, а потім продовжив: – Так, пацюки завдають нам багато шкоди. Але це дуже розумні і живучі тварини.

Ось мені пригадався один випадок. Це було в повоєнні часи. Ми жили в селі. Тоді кожен сам возив свій урожай до млина, аби змолоти його на муку чи крупу. А часом траплялося, що мішки рвалися і зерно розсипалося, тож там цих гризунів було багато. Ганяли їх!

Якось приїжджаю я раненько, щоб змолоти мішок пшениці, коли бачу – вилазить щур з дірки. Як тупну ногою: “Киш звідси!”, а мені мельник і каже: «Навіщо ж так? Зараз таке побачиш! Тільки відійди далі і сиди тихенько, він зараз знову вилізе». Сиджу я, чекаю, підійшли ще люди. Коли раптом знову висунулася вусата мордочка. Ми причаїлися. Пацюк виліз, потім другий, третій ... Вони їли зернятка. Та останні двоє якісь дивні були. Один тягнув іншого за вухо. Аж потім ми зрозуміли, що один з них був сліпий, тому інший був йому за поводи́ря. Він тягнув його до “годівниці” і не відходив від нього далеко. Та ось почувся гуркіт – ще хтось привіз своє зерно. Пацюки почали тікати. Звичайно, ж пацюки могли швидше побігти до діри, однак вони вишикувалися в чергу, а “поводир” узяв свого підопічного за вухо і швиденько потягнув до нірки. Усе було продумано і розраховано.

Ми стояли вражені. Ось тобі і пацюки. Адже серед людей часом стільки ворожнечі і байдужості, а тут такі, на наш погляд, огидні тварини можуть виявити стільки ніжності і турботи...

– Сергію, а можна я погладжу його? – нерішуче спитала Оля.

– Будь ласка, – винувато відповів

Сергій. А далі ніяковіло додав: – Знаєш, Олю... ти... ти пробач мені.

– Звичайно, – усміхнулася дівчинка.

Літній відпочинок

Володя з татом і мамою приїхав до тьоті Дарини на літні канікули. Їм приготували кімнату. Тато попередив сина, щоб той нічого не чіпав у саду та на городі. Володя вийшов на подвір'я, ходив по саду, городу, де побачив красиву морквину. Хлопчик зірвав кілька морквин. Але саме в цей момент вийшов на город тато, щоб покликати сина на море. Володя швиденько заховав моркву під сорочку і безневинно подивився на батька.

– Що ти тут робиш? – запитав тато.

– Та я... роздивляюся все, – відповів син.

– А це що? – продовжував батько, витягуючи моркву з-під сорочки.

Що ж тут казати? Хлопчина просто опустил голову...

Вдома тато ще довго розмовляв з неслухняним сином. А на обід мама приготувала смажену картоплю, а перед Володею поставила на тарілочці вкрадену моркву. Він їв і думав: «Більше ніколи не буду брати чуже та обманювати!» Це був урок на все життя.

Гра «Краса характеру»

Кожна людина – особлива, зі своїм характером. А про яку людину говорять, що в неї хороший характер? Ви замислювалися над тим, у чому ж краса характеру? Є дивовижні риси характеру, які роблять нас приємними співрозмовниками, відданими друзями. Наше сердечко зіграє інших і випромінює радість. Що ж це за риси?

Доброта **Милосердя** **Стриманість** **Вірність**
Чуйність **Чесність** **Радість**

А є і негативні риси: **ненависть, грубість, нечесність...** Чи хотіли б ви товаришувати з дітьми, у яких такі риси характеру?

Правила гри:

Кількість гравців необмежена. Ходи звершуються по черзі. Гравець кидає кубик і робить хід. Якщо фішка гравця попадає на синій квадрат, тоді гравець скорочує шлях, переставляючи фішку на жовтий квадратик. Кожний синій квадратик – це позитивні риси характеру. Можна запитати в дітей, що вони знають про цю якість. Якщо фішка гравця попадає на квадратик з негативною рисою, він переміщує її за стрілочкою на декілька ходів назад. Після цього потрібно пояснити дітям, що грубість, ненависть та нечесність ускладнюють наше життя, спричиняють сварки. Нехай діти пригадають і розкажуть про те, як вони проявили негативну рису характеру і якими були наслідки.

Сканворд «Краса характеру»

Спробуйте знайти вказані вище риси характеру.

к	л	и	м	р	а	р	в	м
ь	о	р	д	я	д	м	и	в
т	с	е	с	д	о	б	г	і
с	л	п	т	р	и	р	е	р
і	н	а	м	и	с	о	т	н
ж	б	б	в	т	с	т	ь	і
р	ч	у	ч	ь	ф	а	д	с
а	в	й	и	н	е	и	ь	т
д	ь	н	і	с	т	ь	и	о
і	с	б	ь	л	и	р	е	ч
о	т	а	т	с	і	н	с	г
в	ь	в	ь	м	о	с	ш	и

Зайчонок

Соедини линии по цифрам, и увидишь изображение

1

червня – День захисту дітей

Любі діти! Як приємно щодня бачити ваші усмішки, щасливі оченята! Нам так хочеться, щоб ви були гарними, добрими, чуйними. Нехай найкращі людські чесноти живуть у ваших сердечках.

Вдячність – прекрасна чеснота. Вона допомагає нам цінувати усе, що ми маємо, любити своїх батьків, не бути байдужими. У народі кажуть: «Вдячність прикрашає серце». Дорогі діти! Будьте вдячними, слухняними своїм батькам, які вас люблять і за вас моляться.

Намалюйте сердечко і запишіть у ньому все те, за що ви можете бути вдячними. Порахуйте, будь-ласка, скільки разів на день ви говорите «Дякую», і тоді побачите, наскільки ви вдячна людина.

Мамі спасибі за ласку й добро,
Сонечку в небі – за світло й тепло,
Пташці – за пісню, а нашій криниці
Дякую щиро за чисту водицю.
За колоски я подякую ниві,
Богу – за те, що усі ми щасливі.

Юлія Калашник

История одного мальчика

Калюжная О.В.

В поселке жила дружная семья: папа, мама и их трое сынишек. Старшему брату 8 лет, а близнецам по 5. И вот однажды, когда семья поехала в город за покупками, случилось большое несчастье – они попали в аварию. Папа их погиб сразу, а мама и дети остались живы. С близнецами ничего опасного не случилось, мама прикрыла их собой, но сама пострадала. Мама не могла ходить, а у старшего сына были повреждены руки, которыми он абсолютно ничего не мог делать. Она очень волновалась за своего сынишку, которого постоянно поддерживала: «Потерпи, сынок. Вот я поправлюсь, пойду работать, заработаю денег, мы поедем с тобой в клинику, где тебе сделают операцию, и сможешь все делать ручками, как и раньше».

Первое время его сверстники, сочувствуя, общались с ним, а потом все реже стали навещать. Они бегали, играли в футбол, купались в речке, а мальчик оставался один. Иногда он пытался играть с ними, но как – то услышал: «Да если б не этот безрукий, я бы забил гол!» Поэтому мальчик стал уединяться.

Как – то он сидел на берегу речки и плакал. Вдруг к нему подошли девочка и маль-

чик. Они поинтересовались, почему он плачет, предложили помощь.

– Никто мне не в силах помочь. Я калека, даже товарищи не хотят со мной играть.

– Есть Тот, Кто тебя любит и может помочь! – сказал мальчик.

Ребята рассказали об Иисусе Христе, Его любви и сострадании.

Прошло время. Мальчик часто приходил на речку в надежде увидеть ребят, но их не было. И вот однажды на том же месте он увидел стоящую машину, возле которой возился мужчина, что-то ремонтируя.

Увидев мальчика, мужчина попросил: «Парень, открой, пожалуйста, дверцу машины и подай мне тряпку». Мальчик, сглатывая слезы, объяснил, что он калека и не может помочь. Мужчина подошел к мальчику и осмотрел его, стал ощупывать руки.

– Так – так, дела плохи, но надежда есть. Тебе, малыш, в больнице нужно лечиться.

– Знаю, но моя мама больна, да и денег нет, – ответил мальчик.

– Деньги, деньги... Время дорого, я помогу, а ты отдашь, когда заработаешь.

Заехав к маме мальчика и поговорив с ней, мужчина отвез мальчика в больницу.

Потом предстояло длительное лечение и операции... Когда у мальчика начал сгибаться первый пальчик, он плакал от радости. Настало время, когда мальчик смог держать пальцами ручку, карандаш. Друзья привезли ему краски и холст. Он нарисовал то место, где впервые встретился с ребятами, которые подарили надежду. Все удивлялись, что мальчик, впервые взяв в руки кисть, так красиво нарисовал картину. Доктор отвез картину на выставку, после которой состоялась распродажа картин. За картину мальчика заплатили большую сумму. Этих денег хватило рассчитаться за больницу и купить маме лекарство. Повзрослев, он всегда вспоминал удивительную Божью помощь.

Канікули

Канікули! Канікули!
Такий веселий час!
Нам нудьгувати ніколи –
Все літечко для нас.

Ми дякуємо Богові
За сонечко й ставок,
За лісову дорогу і
За спів дзвінкий пташок.

За ягідну галявинку,
За зустріч з їжачком,
За хмарку цю білявеньку
Над полем і ставком.

Ольга Бокова

Загадки

Іде разом із тобою:
Утікай – не втечеш,
Доганяй – не доженеш.

У зеленім козушці,
В косяній сорочечці
Я расту собі в ліску,
Всім зірвати хочеться!

(Тінь)

(Лісові горіхи)

Валентина Трач

Кузя

Катруся і Славко гуляли в діброві не-далеко від дому. У цей час там було на-прочуд гарно. Катруся збирала квіти, а братик шукав різноманітних жучків, павучків, жабенят. Дівчинка захопила кошик для квітів. І на галявині вона по-бачила гарненькі квіти, які називаються півниками. Тому Катруся відразу побігла туди.

– Славчику! – поклікала вона брата.

У траві сидів маленький горобчик і ди-вився на неї чорними, як намистинки, оченятами.

– Ой, малюче! Що ж ти тут робиш? А де твої батьки? – запитав хлопчик.

Діти озирнулися навколо, проте ні гнізда, ні батьків пташки не побачили.

– Він, мабуть, випав з гнізда, та де ж воно може бути?

– Славчику, тут у траві він може заги-нути, – сказала Катруся.

– А давай посадимо його в кошик із квітами і покажемо татові.

Тато подивився на відкритий рот пта-шеняти і промовив:

– Його потрібно погодувати, спро-

буйте накопати йому черв'ячків. Якщо їстиме – виживе.

Діти кинулися шукати черв'яків. Вико-павши кілька, вони швиденько принес-ли їх пташці. Голодний горобчик швидко проковтнув цю порцію, проте, здавалося, не наївся.

Катруся і Славчик принесли ще кілька черв'яків.

– Славчику, а давай його якось назве-мо, – запропонувала Катруся.

– Давай назвемо його Ральфом, – сказав брат. – У Сашка собаку так звали.

– Ні, це ж собача кличка, йому потрібно щось ніжніше, – заперечила се-стра. – Наприклад, Кузя.

– А що, Кузею назвати – непогано.

Два дні Кузя жив у дітей, які піклувалися про нього, шукали в землі черв'ячків. А Кузя пищав, лопотів криль-ми та просив добавки.

Якось у кімнату зайшов тато.

– Ну, як поживає горобеня?

– Ми його годували, а воно постійно добавки хоче, – сказав син.

– Знаєте що, – запропонував тато, – давайте зателефонуємо у ветлікарню, може, нам щось порадять.

– Тату, ти молодець! – вигукнула Ка-труся і принесла телефон.

Поговоривши по телефону, тато сказав:

– Знаєте, нам порадили, окрім черв'ячків, давати Кузі спеціальний корм.

– Ми будемо його годувати! – закри-чали діти.

Зраненька діти помчали в зоомагазин за кормом. Горобчику їжа сподобалася.

– Я ж казав, потрібно було Ральфом назвати, – сміявся Славчик, – ось у ньо-го який собачий апетит.

Кузя виріс і навчився літати. Почав їсти усе те, що й дорослі горобці. Він подру-жився з дикими горобцями. А на зиму ра-зом зі зграєю диких горобців полетів у інший район, трохи південніше, де зима не така сувора.

Прийшла весна. Прилетів Кузя до своїх маленьких друзів.

– Кузя! – зраділи діти. – Ти не забув нас!

Добрі справи не забуваються!

Старий пень

Що це за гамір у лісі? Це лісові мешканці го-туються до першого морозу, метушаться, шу-каючи їжу. Усі заклопотані, сумує лише старий Пень. Невесело йому з того часу, коли зруба-ли його міцний стовбур. Відчуває себе сиротою без свого чудового листя. А тут ще й неприємні розмови мешканців лісу... «Примостився тут серед галявини, треба тебе постійно перестри-бувати!» – незадоволено вигукує заєць. «Ти нам усім заважаєш», – бурчить їжак, обходячи старого. «А який він негарний!» – каже білочка.

«Так, мабуть, я некрасивий. Я нікому не потрібний», – зітхає старий Пень.

Тішить старого лише те, що скоро вкриється він білосніжною ковдрою і ніхто більше не насміхатиметься над ним.

Проминув час. Земля була в полоні красуні – зими. Вже не чути в лісі гомону, усе наче завмерло.

Скільки спав старий Пень, він не знає. Роз-плющивши очі, побачив, що його біла ковдра зникла. Зрадів він, що прийшла весна. Про-те спогади про колишні образи знову завдали старому болю. А сіренька хмарина, що пропли-вала над галявинкою, вигукнула: «Не сумуй, дідусю, ми про тебе подбаємо. Сонечко допо-може». Від цих слів стало старенькому тепліше

на душі. А з часом Пень відчув, що з ньо-го стали проростати гарні гілочки із зелени-ми листочками. «Подивіться, яким гарним став наш Пень», – вигукнула білка. «Невже це про мене?» – замислився, ніяковіючи, старий.

Одного сонячного ранку на лісовій галявині з'явився чоловік із дівчинкою.

Побачивши старого Пня, дівчинка сказала: «Ой, як добре, що тут є пенюк! Я зможу відпочити на ньо-му. Який він гарний!» Зіграли сер-це старого слова дівчинки. Його молоденькі гілочки зацвіли. А невдовзі біля Пенька вирос-ли підпеньки, які дуже полю-били свого доброго сусіда. Лю-бив старий Пень розповідати усім мешканцям цікаві історії. Прилітали послухати пташки, радісно гули бджоли. Якось про-ходив повз старого їжак і, зу-пинившись, промовив: «Вибач, друже, що ми тебе ображали. Ти потрібен нам, потрібен лісу». У ста-рого на очах знову з'явилися сльози, проте тепер це були сльози радості...

Наталья Юнак

Привет, ребята!

Это я, Жодя, ваш желудок. Хочу у вас спросить: вы знаете, кто такие «трудоголики»? Ну, это такие люди, которые неустанно трудятся и не любят отдыхать. Лично я совсем не лентяй, всегда добросовестно работаю и не люблю, когда меня во время работы отвлекают. Но я не трудоголик! Я люблю отдыхать и хочу иметь для отдыха достаточно времени.

Жодя, перекусим?

Ой, ой! Ребята, что вы делаете? Вы купили пирожок? Вас угостили яблоком или конфетой? Пожалуйста, только не сейчас! Я умоляю вас, не ешьте ничего между едой. Я ведь еще не закончил свою работу. Запомните, что переваривание пищи занимает у меня от 2-х до 4-х часов. Всю еду подавайте мне, пожалуйста, сразу, без перерывов, и тогда я смогу с честью справиться со своей задачей и снабдить ваш организм достаточным запасом энергии и питательных веществ. А если вы сейчас накормите меня чем-нибудь, то мне придется остановиться и подождать, пока эта пища переварится, а тем временем то, над чем я так долго трудился, начнет портиться и прокисать. И это не только затрудняет мою работу, но и причиняет мне боль. И если такое будет случаться часто, я заболею. А болейт ох как больно и неприятно!

Господарочка

Як чудово, що за вікном літо! Воно дарує не лише сонячну погоду, а й чудові овочі та фрукти, які смачні та корисні.

Отже, спробуємо зробити салат «Вітамінний». Попросіть маму допомогти вам порізати овочі.

Отже, огірки, редиску, листя салату, цибульку порізати, заправити сметаною чи олією, сіллю, посипати зеленню. Ось і готовий салат! Пригостіть і татуся, і своїх братиків та сестричок. Смачного!

Влітку з'являються смачні ягоди: полуниця, суниця, малина... Перетріть із цукром полуницю, можете додати 1 ложку сметани. Ретельно перемішайте – і насолоджуйтеся смакотом!

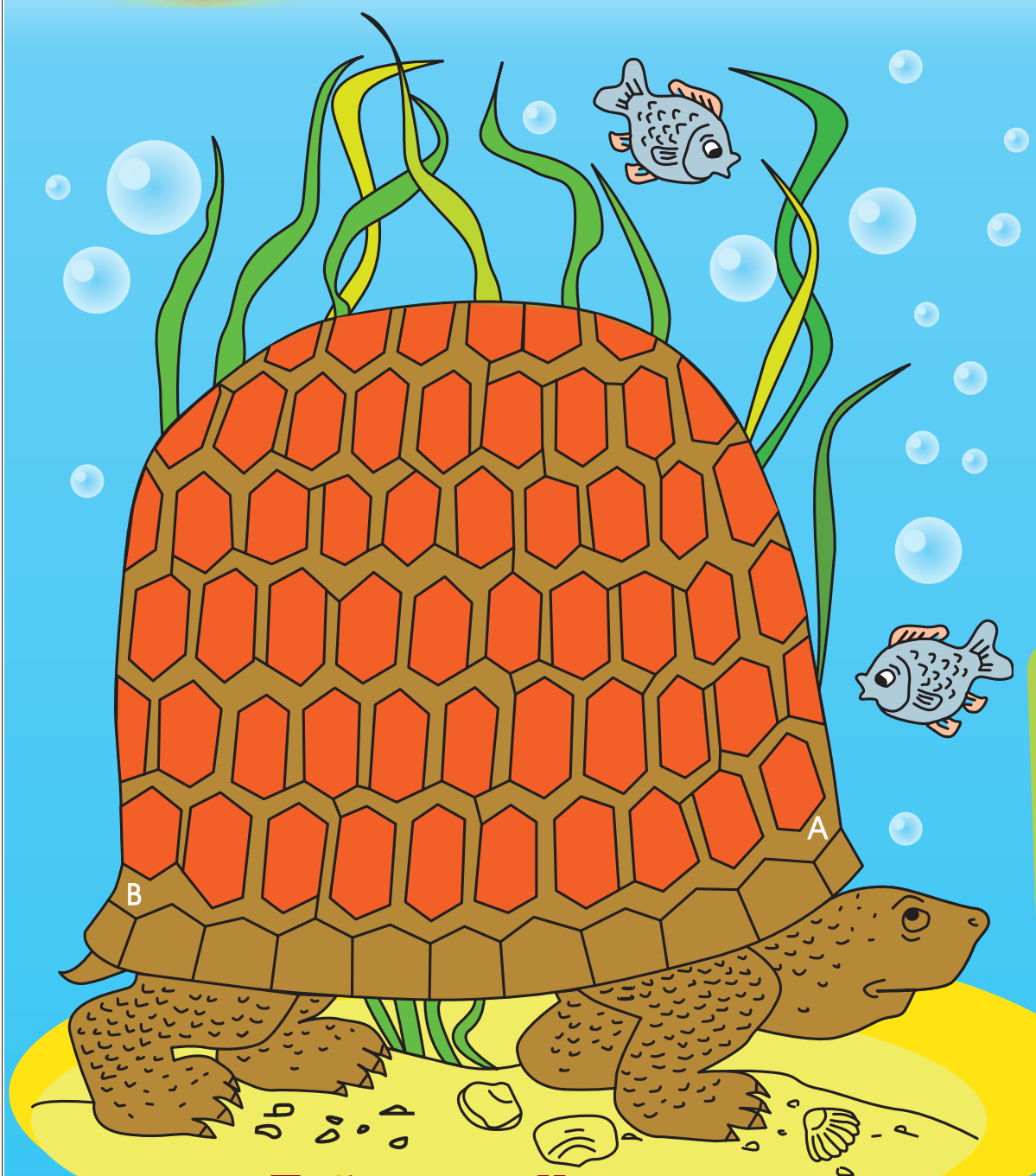
Мармелад

1 стакан изюма;
1 стакан фиников;
1 ч. ложка лимонного сока;
 $\frac{3}{4}$ – 1 стакан воды.
Замочите в воде сухофрукты на ночь. Утром вместе с мамой пропустите через мясорубку. Добавьте воду и лимонный сок, хорошо перемешайте. Выложив в форму, дайте застыть. Попробуйте приготовленный мармелад. Вкуснятина!

Салат яблочный с овсяными хлопьями

4-5 яблок натрите на крупной терке и смешайте с измельченной цедрой половины апельсина. Добавьте 4 ст. ложки изюма, полстакана измельченных орехов (подсушенных) и сваренные овсяные хлопья. Все тщательно перемешайте. Приятного аппетита, ребята!

Лабиринт «Черепаха»

Пчелка

Здравствуйте, ребята, я – трудолюбивая пчелка. Хочу вам рассказать о себе и своей семье. Мы, пчелы, живем большими семьями. А вы знаете, что пчелы бывают дикие, которые поселяются в дуплах старых деревьев, и домашние, которые живут в ульях? А сколько пчел насчитывает наша семья? Думаю, угадать будет сложно. Вы только представьте – от 40 до 70 тысяч! Много? В каждой семье есть главная пчела (самка), несколько сотен самцов (трутней) и множество рабочих пчел. Наша главная пчела живет от 3 до 5 лет. За это время она откладывает огромное количество яиц. Трутней легко узнать по

крупным, во всю голову, глазам и массивному брюшку. Они живут в улье только одно лето. К осени рабочие пчелы их выгоняют. Самые многочисленные члены нашей семьи – рабочие пчелы. Кстати, я тоже рабочая пчелка. Мы выполняем разнообразную работу: собираем с цветков сахаристый нектар и пыльцу, перерабатываем нектар в мед, наполняем им соты в ульях. Почти все наше тело покрыто волосками. Когда я нахожусь на цветке, к ним прилипает пыльца. А на лапках моих имеются щеточки и корзиночки. Щеточками я сметаю пыльцу в корзиночки. Ну а на конце брюшка находится зазубренное жало. Расскажу вам грустный секрет: если пчела ужалил человека, то она не сможет вытащить жало и погибнет, так как оторвет часть брюшка. Так что не бегайте, пожалуйста, за нами и не бросайте в нас песок.

**Давайте жить дружно!
Мы с вами медом поделимся!**

Багатооки

У джмелів та бджіл на голові добре помітна пара очей. А ви знаєте, що насправді в цих комах 5 очей. Троє непомітних очей, які знаходяться на панцирі голови, можна побачити тільки під збільшувальним склом.

Три маленьких ока не виконують самостійної функції, а допомагають крилатим трудівникам орієнтуватися в часі та просторі. Додаткові очі – рецептори інтенсивності освітлення. Завдяки їм комахи легко визначають час доби і повертаються додому у цілком певний час.

Цікаво!

Щоб приготувати 100г меду, бджола повинна зібрати нектар майже з 1млн. квітів. Для цього їй необхідно зробити приблизно 15 000 вильотів.

Мурашки

Весною, коли ще не скрізь розтанув сніг, мурашки залишають мурашники і гріються на сонечку. Та це не відпочинок. Так мурашки зігрівають своє житло. Нагріється мурашка на сонечку і спускається в підземну частину домівки. Охолоджується й знову вибирається на поверхню «збирати тепло». Зустрічні потоки розігрітих носіїв і тих, хто вже охолонув, можна порівняти з циркулюючою парою (водою) у трубах опалення сучасних будинків.

Чому волосся випадає?

Волосина живе не більше 6 років. Щодня ми втрачаємо 60 волосин, але оскільки на голові їх близько 100 тисяч, це зовсім непомітно. Через якийсь час із волосяного фолікула виростає нова волосина.

Як часто сняться сні?

Сни сняться приблизно 5 разів за одну ніч, але запам'ятати свій сон ти зможеш, якщо тільки прокинешся під час нього.

Де знаходяться полюси?

День і ніч на Землі змінюються завдяки її безперервному обертанню навколо своєї осі. Точки на кінцях цієї осі називаються Північним і Південним географічними полюсами.

Кріт

Кріт риє під землею довгі переходи. Прокладає метро без рейок, а землю не виносить нагору. Куди він діває землю?

Цим питанням зацікавилися вчені. Вони випустили крота в довгий дерев'яний ящик із землею. Звичайно, він пірнув під землю. У цей час ящик просвітили рентгеновським промінням. Виявилося, що кріт спочатку дробить землю зубами, ніби свердлить її, гребе передніми лапами. Далі за допомогою ший, плечей і передніх лап упресоує, утрамбовує землю в стіни проритого ходу. Так кріт швидко просувається під землею.

Веселый English

Учим цвета

1. Прочитай слова два раза, закрой правую колонку и переведи на русский язык. Теперь закрой левую колонку и переведи слова на английский язык. Если ты сделал не больше двух ошибок, значит у тебя хорошая память.

White
[вайт]
белый

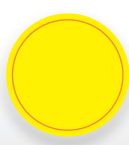
Green
[грин]
зеленый

Red
[рэд]
красный

Blue
[блу]
голубой

Yellow
[елоу]
желтый

Brown
[браун]
коричневый

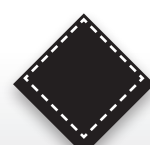
Pink
[пинк]
розовый

Orange
[орандж]
оранжевый

Purple
[пёрпл]
фиолетовый

Black
[блэк]
черный

2. А теперь вспомни по три предмета или животных, которые могут иметь эти цвета. Если у тебя получится, напиши эти предметы на английском языке.

Например, white = мяч, лист бумаги, кружка.

White = _____

Green = _____

Black = _____

Blue = _____

Brown = _____

Red = _____

Yellow = _____

Orange = _____

Purple = _____

Pink = _____

3. Какого цвета может быть:

Слон _____

Тетрадь _____

Книжка _____

Стол _____

Дерево _____

Медведь _____

Цветок _____

Телефон _____

Морковка _____

Солнце _____

Небо _____

Арбуз _____

(Цвета пиши на английском языке и не подсматривай в упражнение 1)

4. Выбери три цвета, например, голубой, красный и черный. Составь предложение, в котором употребляются все три цвета одновременно. Потом выбери другие три цвета и составь еще одно предложение. Сколько таких предложений ты сможешь придумать? А может, у тебя получится в одном предложении использовать больше трех цветов?

Например: В blue небе я увидел yellow самолет с black крыльями.

- 1 _____
- 2 _____
- 3 _____
- 4 _____
- 5 _____

Лабіринт

Знайди собаку

Загадки

Дождь

Шлепает по лужицам
Дождик озорной.
Посмотри, как кружится
Зонтик надо мной!

И не надо хмуриться,
Если дождь идет,
Слышишь, как вся улица
В ручейках поет?!

Быть довольным – это же
В нашем сердце клад!
И проблемы нет уже,
И Господь наш рад!

Ольга Бокова

Он был создан в день шестой,
Сам тяжелый и большой.
Нос – труба, большие уши,
Не в воде живет, на суше,
Любит очень солнце он,
Называется он ...

(Слон)

Он носом в землю постучит,
Взмахнет крылом и закричит.
Кричит он даже сонный,
Крикун неугомонный.

(Петух)

Хожу в пушистой шубе,
Живу в густом лесу,
В дупле на старом дубе
Орешки я грызу.

(Белка)

Галина Шевченко-Токарєва

Лісова пригода

Сурмач

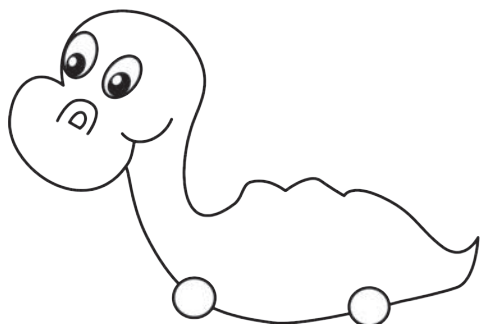
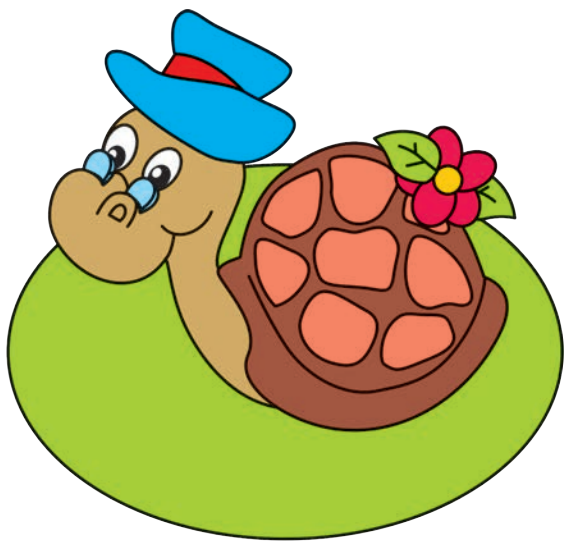
Я мрію бути сурмачем,
Таким, як мій дідусь,
Росте ця мрія з кожним днем,
А поки що я вчусь.

Не завжди легка справа ця,
Як каже мій дідусь,
Але для кожного гравця
Є приклад – наш Ісус.

Як засурмить Його сурма –
Повернеться життя
До тих, кого тут вже нема,
Пішов хто в небуття.

Ісус – найкращий з сурмачів –
Пройшов нелегкий шлях,
Терпіти вмів і нас навчив
Йти по Його слідах.

Дорисуй и раскрась

Ми поїхали в ліс по гриби. Які красиві ліси, поляни, де безліч грибів, ягід і квітів! Грибів було стільки, що дух захоплювало. Чорниці – не було куди ногою ступити. Це дари Божі для людей, тільки берегти все це добро ми не навчилися. Ліси змішані, стрункі берези і могутні дуби. Різноманітні кущі: шипшина, калина, бузина. Земля була вкрита зеленою ковдрою всяких трав і квітів. Хто хоч раз побував у тих краях, усе життя буде згадувати. Грибів було так багато, що ми втомилися носити їх до машини. Ми з дідусем збирали гриби, а бабуся сиділа біля машини і перебирала, чистила їх. Коли ми повернулися знову до машини з грибами, то побачили лісову трагедію і людську не обачність. Біля машини, де сиділа бабуся, стояв могутній лось. Він підійшов до самої машини. Стояв лось на трьох ногах,

а четверта була в банці з-під консерви. Нога вся опухла і кровоточила. Він просив допомоги. А як йому допомогти? До тієї ноги доторкнутися неможливо, а від болю він міг ударити. Ми забули про гриби і про ягоди. Дідусь завів машину, і ми дуже швидко поїхали в Київ, а лось стояв і дивився нам услід. Приїхавши в місто, дідусь почав телефонувати в охорону природи лісникам. Розповів, де ми залишили лося. Через два дні дідусь їм знову зателефонував. Вони розповіли, що знайшли лося на тому ж місці, де ми його залишили. Ці люди дали сподійне, зняли банку, вона врізалася до самої кістки, обробили і замазали рану. Коли лось прокинувся після наркозу, то встав і тихенько побрів у кущі. Коли нам лісник усе це розповів, то легше стало на душі.

Люди, де б ви не були, не залишайте після себе сміття. Це великий гріх, що через нас страждають «брати наші менші».

Поезд

Мчитьс я поезд, поезд мчитьс я
Мимо сел и городов.
Почему-то мне не спится,
Я в окно глядеть готов.

К морю едем. Едем к морю,
Буду там я в первый раз,
Где маяк стоит в дозоре,
Не спуская с моря глаз,

Где кричат морские чайки
И шумит морской прибой,
Рыбок маленькие стайки
Там играют под водой.

Я уже об этом знаю,
Хоть еще там не бывал.
Так и о просторах рая
Я недавно прочитал.

Когда наш Иисус вернется,
Без ракет и поездов
В рай Едемский вознесется
Каждый, кто там жить готов.

Путь не близко, не далеко –
Едут мудрецы с востока.
Кто их в путь повел тогда?
В небе яркая ...

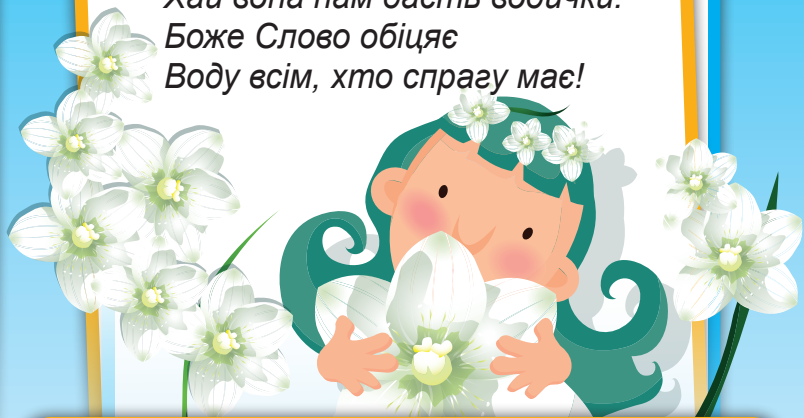
(Звезда)

Загадки

Последнее прекрасное творенье –
Ты привела Адама в восхищенье.
Куда ни взглянет он, направо иль налево,
Прекрасней друга не нашел Адам, чем...

(Ева)

Ой, і гаріє ж сонечко
У моє віконечко!
Мабуть, дуже хочуть пити
На подвір'ї наші квіти.
Побіжу я до сестрички,
Хай вона нам дасть водички.
Боже Слово обіцяє
Воду всім, хто спрагу має!

Где в Библии записаны эти слова?

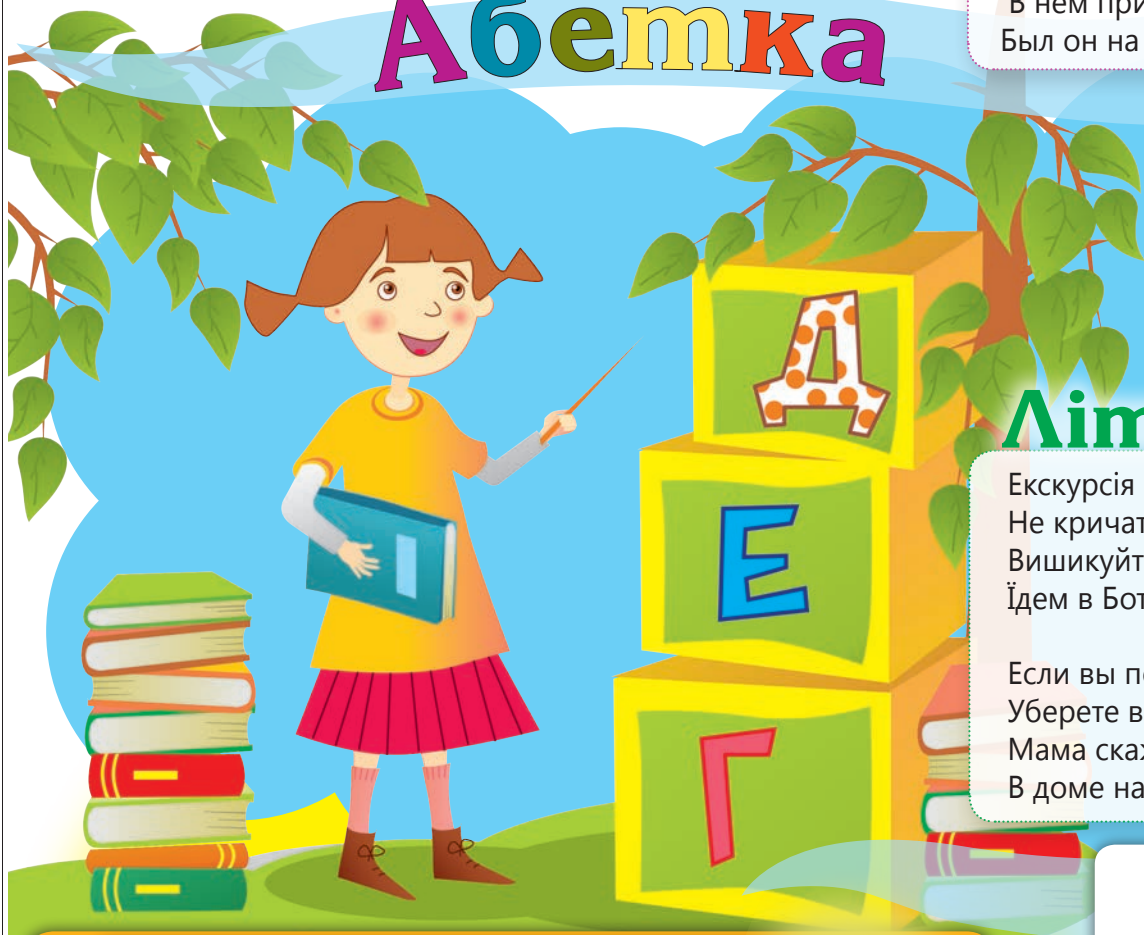
«Господь премудростью основал землю, небеса утвердил разумом».

Привіт, маленькі непосиди!

У м'яча пограли? Набігалися на свіжому повітрі? Отже, час узятися за абетку. Уявляємо, як ви старалися виводити в зошиті літери А, Б і В! Сьогодні ми вивчимо літери Г, Д і Е. Нехай мама прочитає вам віршики, а ви зверніть увагу на те, як пишуться літери.

Абетка

Літера Г

Голубка над хвилями довго літала,
Цілісінький день клаптик суші шукала,
Втомилися крильця і вечір близьенько,
Вже час до ковчега вертатись, рідненька.

Голубь, гуля, голубок...
Белый весь, но черный бок.
В нем природы простота,
Был он на плече Христа.

Літера Д

Друг – це той, хто допоможе,
Подасть руку у біді,
Вислухати завжди зможе
І підтримає в нужді.

Детство – лучшая пора,
Радуется детвора.
Солнце, лето и цветы...
Будь доволен жизнью ты!

Літера Е

Експерсія сьогодні, діти!
Не кричати, не шуміти!
Вишикуйтесь дружно в ряд –
Їдем в Ботанічний сад!

Если вы послушны маме,
Уберете в доме сами.
Мама скажет: «Красота!
В доме нашем чистота».

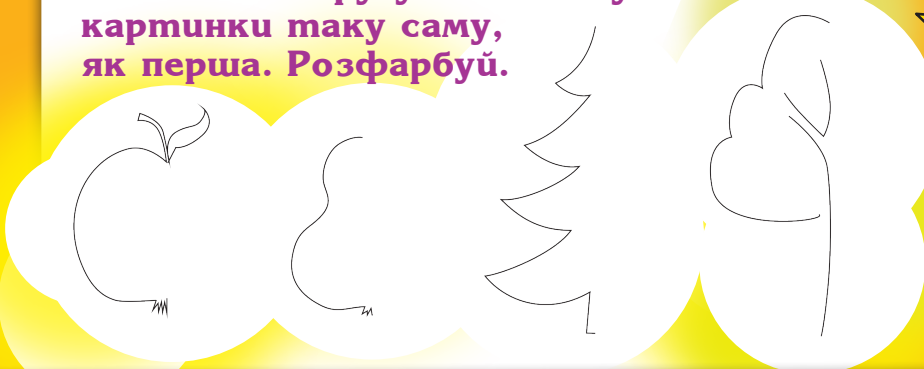
Знайдіть ці три літери (Г, Д і Е) у словах вірша та обведіть олівцем. А також спробуйте їх написати в зошиті. Успіхів, малята!

Розшифруй!

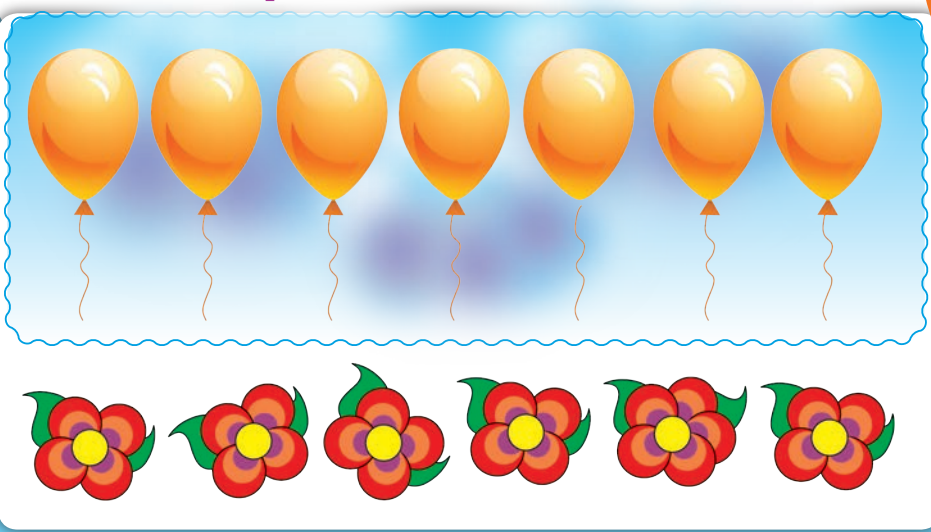
Яке слово сховане? Викресли всі літери, окрім тих, що розташовані в сердечках.

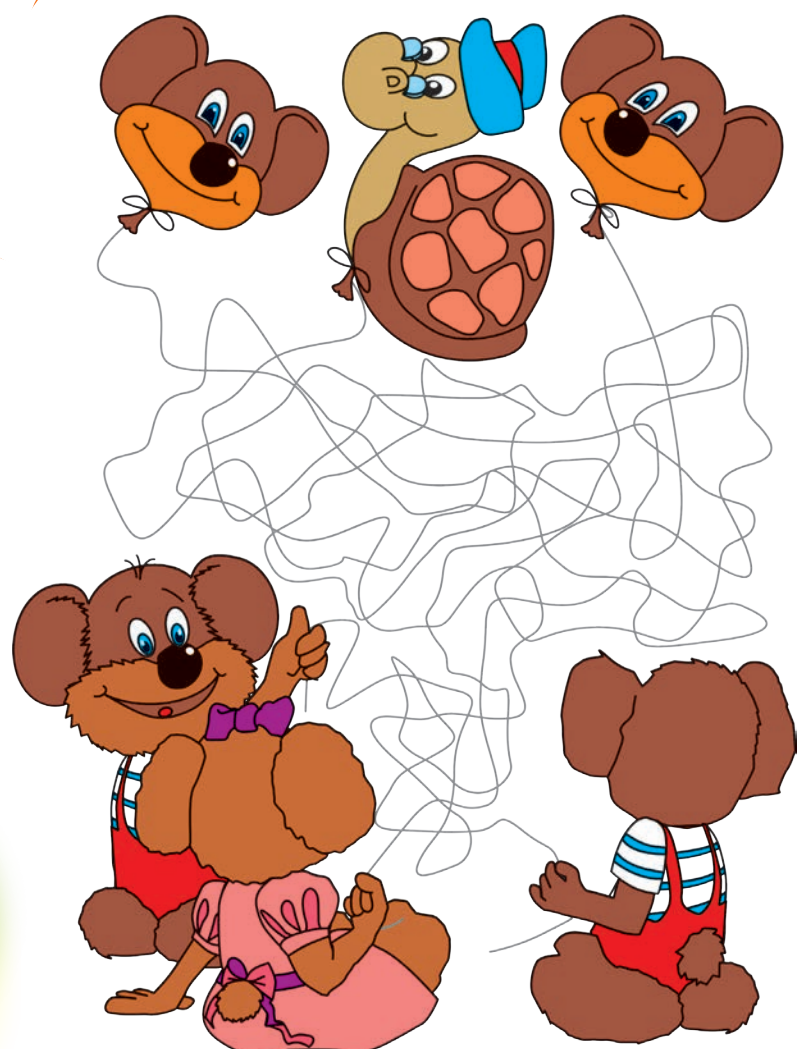
1. Домалюй другу половинку картинку таку саму, як перша. Розфарбуй.

2. Знайди в кожному ряду предмет, який відрізняється від інших.

3. Домалюй біля кожного їжачка стільки грибочків, щоб у кожного було по 7.

Сделай открытку

1

Возьмите картон, цветную бумагу, ножницы, клей. Для начала создадим основу открытки с белого картона, согнем лист пополам

2

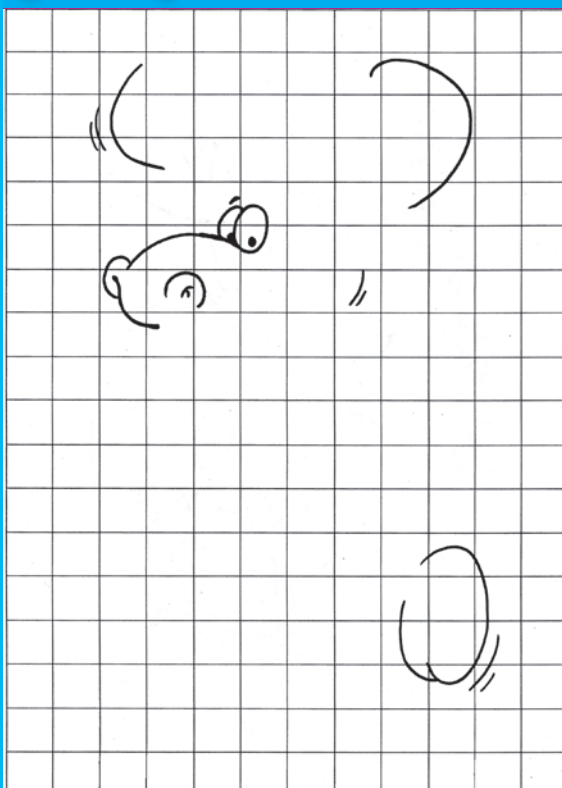
Возьмем красного цвета бумагу, вырежем полосочку высотой 4 см и длиной 16 см, согнем в гармошечку, ширина каждой складки 2 см. Нарисуем аккуратненько карандашом модель будущих лепестков, как нарисовано на картинке, и вырежем лепесток ножницами. В результате у нас получилось 8 лепестков для будущего цветочка. Далее возьмем листок желтой бумаги и вырежем кружочек. По аналогии мы также вырежем лепестки цветка с зеленой бумаги и полосочку зеленого цвета, которая будет стебельком.

3

Вот так должна выглядеть ваша открытка. Вы можете добавлять и изменять элементы, главное - проявляйте свою фантазию!

Дорисуй и раскрась

Дорогі наші юні читачі!

Раді, що ви зазираєте в «Скарбничку» у пошуках перлинок мудрості, духовних скарбів. Віримо, що кожен із вас знайде в нашій газеті щось цікаве та пізнавальне для себе! Мабуть, ваше життя наповнене цікавими подіями і ви маєте особливі досвіди. Будемо вдячні вам, якщо ви надсилатимете нам листи, розповідаючи історії з вашого життя, досвіди, надсилайте також ваші власні віршики та малюнки. Можете звернутися до своїх батьків, щоб вони вам допомогли. Давайте наповнимо нашу «Скарбничку» вашими цікавинками! Божих благословень вам, наші юні друзі!

Увага! Конкурс на кращий малюнок!

Дорогі наші читачі, намалюйте ілюстрацію до будь-якої історії чи віршика, які ви прочитали в «Скарбничці». Надсилайте ваші роботи. На вас чекають призи!

Огохь ха горе

Н. Р. Янберг

Автор повести «Огонь на горе» рассказывает о том, как весть об Иисусе покоряет сердца жителей далеких островов. Ее принимают не только мальчик Сакс и его друзья, но и злой колдун, который всю свою жизнь служил демонам.

Олександр Романенко

ДЗЕРКАЛО

Ви замислювалися над тим, у чому ж краса характеру? Є дивовижні людські якості, які роблять нас приємними співрозмовниками, відданими друзями. Наше сердечко зігріває інших і випромінює радість. Проте ми можемо виявляти і негативні риси характеру. Книжечка «Дзеркало» допоможе розібратися, які ж риси потрібно в собі розвивати і чого краще уникати. Зазирніть у «Дзеркало» і прагніть уподібнитися до Ісуса!

«Джерело життя»
ДЖ
Християнське видавництво

Додаток до газети «Вічний Скарб»

Щомісячна дитяча газета «Скарбничка»
Видавець – християнське видавництво «Джерело життя»
Адреса: 04107, м. Київ,
вул. Лук'янівська, 9/10-А
e-mail: dzherelo@ukr.net;
тел.: (044) 428-84-38

Відповідальний за випуск: директор видавництва «Джерело життя» Василь Джулай
Головний редактор видавництва: Лариса Качмар
Відповідальний редактор: Інна Джердж
Дизайн та верстка: Юлія Смаль
Художник: Юлія Смаль
Над номером працювали: Марина Становкіна,
Ольга Бокова
Відповідальна за друк: Тамара Грицюк

Наклад: 10 000 прим.